WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

14 februari 1957
Nr 332
7e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

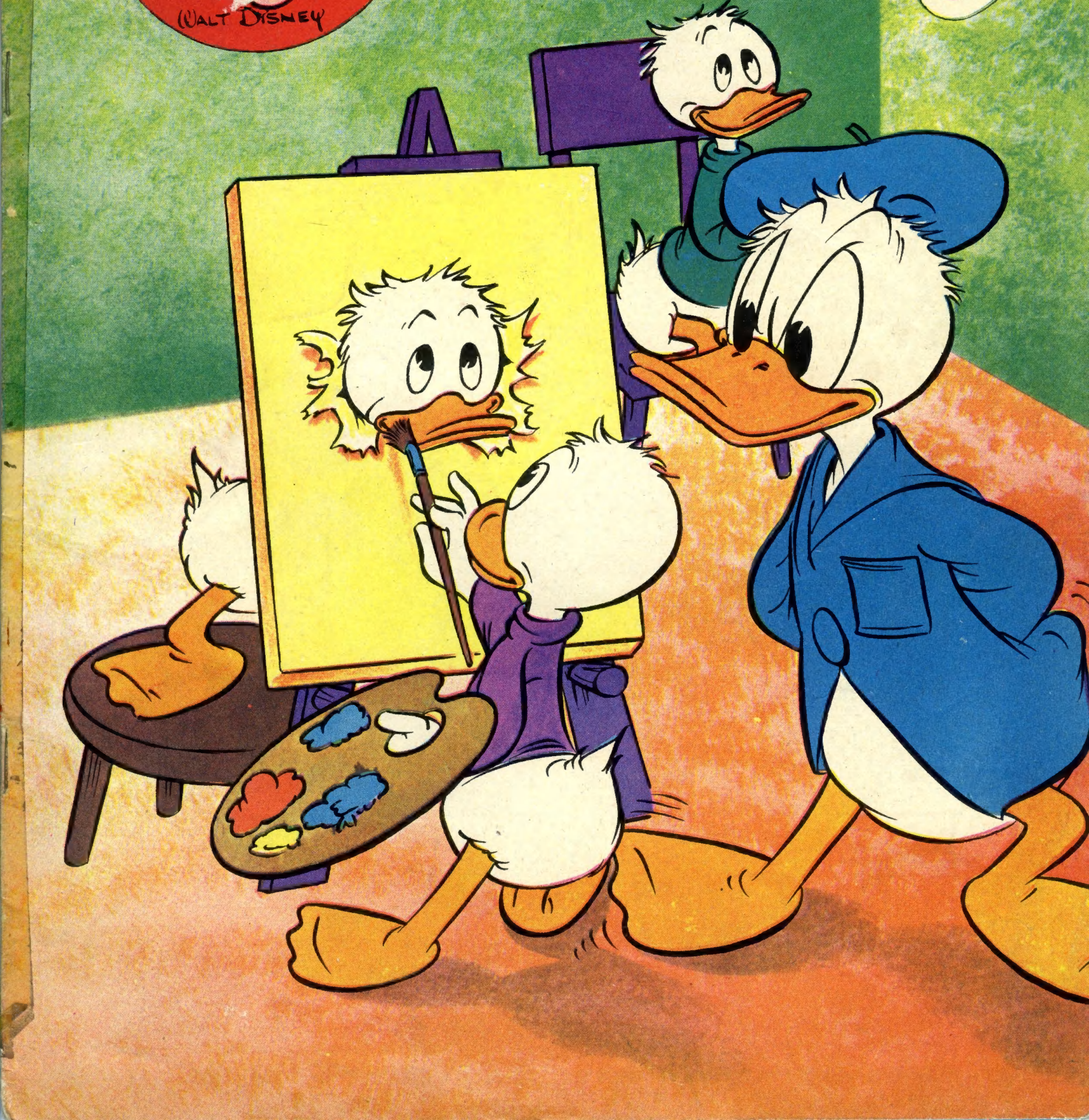

Voor de leden

Insigne : 15 frank.
Wimpel : 20 frank.
Postpapier :
Gewoon kaft : 7,50 fr.
Luxe-doos : 25 fr.

Storten op de postrekening 7539.34, « Mickey Magazine », Brussel.

MICKEY'S BRIEVENBUS

— **Mia STEVENHEYDENS** (Antwerpen) beklaagt er zich over dat ze geen antwoord kreeg van haar korrespondente. Mia vindt het niet erg fair vanwege dat meisje en ik ben het volledig met haar eens. Meermaals reeds heb ik over dat punt gesproken en de regels van de beleefdheid eisen dat men op een brief antwoordt. Ergens anders op deze pagina snij ik dit punt nog even aan : we moeten mekaar goed verstaan, nietwaar ? Verder bedank ik Mia ten zeerste voor al de lieve groeten die ze ons overmaakt. Pluto vooral was erg in zijn schik met het likje van Mia's poes. Tot schrijfs, Mia, en levet scone !

— Je geduld wordt dus hier beloond, nietwaar **Josephine STRUYF** (Boom) ? Het is natuurlijk niet erg prettig dat je zolang moet wachten eer je in de Brievenbus verschijnt, maar daar is nu eenmaal niet aan te verhelpen. Ik vind het ook niet leuk, hoor. Ik dank je hartelijk voor de mopjes die je me gestuurd hebt. Ik heb ze overgemaakt aan de zigzagmannen. Taai, Fientje !

— Een prachtig kruiswoordraadsel stuurde me **Jimmy JACOB** uit Diest. Bij de eerste gelegenheid zul je je pennevrucht wel op pagina 19 aantreffen, Jim. Ik moet natuurlijk wachten tot er plaatsruimte is : want op negentien zitten we steeds erg krap. Er zijn ook zovele inzendingen en iedereen moet eerlijk zijn beurt krijgen. Is dat zo afgesproken, jongen ? Intussen wacht ik een brief van je in. Roer recht !

— Een meisje dat ook flink de pen hanteert, is **Mary-Paule SCHILLEWAERT** uit Knokke. Ik heb je epistel erg gesmaakt, meisje. Ook je mopjes waren erg leuk. Misschien zul je ze in een volgend nummer wel terugvinden want ik gaf ze met de zigzagtrein mee. Intussen wacht ik weer post van je in, meisje. Levet scone !

MICKEY.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO, hallo, beste jongens en meisjes !

Vandaag wil ik jullie iets vertellen over een sporttak, die nu pas in België begint door te dringen en die speciaal geschikt is om tussen de Mickey clubjes, die aan sport doen, gespeeld te worden. Ik bedoel : HANDBAL.

Handbal is zowat de enige sport die, hoewel ze met een bal gespeeld wordt, toch niet uit de Angelsaksische landen afkomstig is. Men is het niet eens over de herkomst van dit spel. Algemeen wordt aangenomen dat deze sport in Midden-Europa ontstaan is, voornamelijk in Tsjechoslovakije, waar ze de naam « hazena » droeg. De Fransen daarentegen houden mordicus staande dat handbal niets anders is dan een variante van een oud balspel, dat vooral in het leger beoefend werd.

Handbal heeft aan het voetbalspel zijn terrein ontleend. Zoals de doelwachter van een voetbalploeg de enige speler is die zijn handen mag gebruiken, is het de doelwachter van een handbalploeg toegelaten de voeten te gebruiken. Dat is nogal logisch, nietwaar ?

Hij heeft echter op zijn kollega voetbaldoelwachter voor, dat hij de enige speler is, die zich in de « doelarea » mag bewegen. Bij handbal mag men dus niet b.v. met de bal in het doel lopen. Er moet van vóór de doellijn op doel geschoten worden.

Het klassieke handbalspel wordt met elf tegen elf gespeeld. De spelers mogen de bal aan een medespeler toespelen of trachten hun tegenstrever te « dribbelen », op voorwaarde echter dat de bal om de drie passen op de grond gekaatst wordt. Wanneer een speler stilstaat mag hij de bal niet langer dan drie sekonden in zijn bezit houden.

Een variante van deze sport, die met de dag populairder wordt, speelt men met een ploeg van zeven. Een partij handbal is een zeer spektakulair sportgenot en in dit opzicht weegt ze tegen een basketballwedstrijd op.

Handbal is een zeer volledige sport, die de spieren van het ganse lichaam duchtig aan het werk zet. Ze is trouwens ook minder gevaarlijk dan voetbal waarbij nogal eens aan overtollige brutaliteit gezondigd wordt. Het is een ideale sport voor beoefenaars van andere atletische sporten. Voor werpers (diskus, speer, bol) is het een uitstekende trainingsmetode. Ook een loper kan er zijn voordeel mee doen, want handbal gaat uiterst vlug en vergt een rijke ademvoorraad en een snelle spurt.

We raden onze sportafdelingen dan ook aan, bij de eerste gelegenheid eens een partijtje handbal te beproeven. Ze zullen ervan verwonderd staan hoe leuk het is !

Mickey

Clublid Willy ANTONIS (Mechelen)

MICKEY'S CLUB

Alle lezers en lezeressen van « Mickey Magazine » kunnen, hoe jong of hoe oud ze ook zijn, lid worden van Mickey's Club. Lidmaatschap van de Club is geheel kosteloos. Geen cent te betalen.

Hierboven een verkleinde afbeelding van de voorzijde van de lidmaatschapskaart.

Alleen maar naam, voornaam, juiste adres en geboortedatum op een briefkaart vermelden en deze richten aan : Mickey's Club, Hopstraat 47, Brussel.

Na een paar dagen ontvangt men de lidmaatschapskaart met alle nodige inlichtingen.

JONGENS EN MEISJES ZOEKEN KORRESPONDENTEN

— **FRANS Walter, Kerkplaats 40, Sint-Antonius-Brecht (België),** is 14 jaar oud en wacht post in van jongens in binnen- en buitenland, die met hem regelmatig wensen te korresponderen.

— **SEYS Prosper, Vredestraat 49, Oostende (België),** zou graag briefwisselend in kontakt komen met een jongen van zijn leeftijd (14 jaar). Zijn voorkeur gaat naar Hasselt en Antwerpen.

AAN DE KORRESPONDENTEN

Zoals jullie in de brievenbus kunnen lezen, beklaagt Mia STEVENHEYDENS zich erover dat ze geen antwoord ontvangen heeft van het meisje dat een korrespondente aangevraagd had. Dit gebeurt wel meer en is volstrekt af te keuren ! Wat ik hierover zeggen wil, is het volgende :

Het kan gebeuren dat een oproepje tot het verkrijgen van een korrespondent meerdere antwoorden uitlokt. Het vriendje dat de korrespondentie aanvraagt heeft echter slechts tijd om met één persoon in briefwisseling te treden. Wat moet men dan doen ? Dan eist de beleefdheid dat men de brieven van jongens of meisjes waarmee men niet wenst te korresponderen, toch beantwoordt. Dit om hen te bedanken en hun meteen mede te delen dat een verdere briefwisseling ongewenst is. Dat is toch zo moeilijk niet, nietwaar ?

Als iedereen, die korrespondenten zoekt, daar zorgvuldig wil op letten dan zullen klachten in de aard van die van Mia vermeden worden. Zo blijft dan de kerk in het midden van het dorp en is iedereen tevreden. Hebben jullie het begrepen ? Ik hoop, dat ik in de toekomst op jullie kan rekenen om als voorbeeldige clubleden die zaakjes onder mekaar te regelen.

MICKEY.

ONZE RUIL Hoek

— **Ghislain D'AMOUR, Sneppedreef 3, Dilbeek (België),** wenst sigarenbandjes te ruilen met een jongen in Nederland.

— **Maria VERLINDEN, Overwinningstraat 17, Willebroek (België),** wenst in briefwisseling te komen met buitenlandse meisjes, vooral met het doel postzegels te ruilen.

— **Greetje HUYGENS, Frankrijklei 96, Antwerpen (België),** heeft 75 prentjes « De Prairie verdwijnt » en wil die ruilen voor H.-punten.

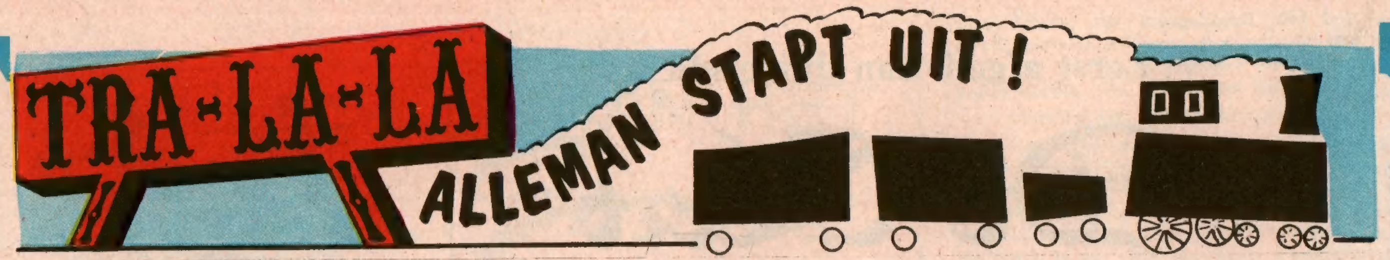

KORTE INHOUD

Als hij aan geld denkt, wordt Oom Jeremias doodziek. Hij besluit naar Tralla-la te vertrekken. Dit is een land waar de munt volledig onbekend is. Maar dit beloofde land is haast niet te bereiken... toch wel, maar daarvoor dient een vliegtuig gehuurd.

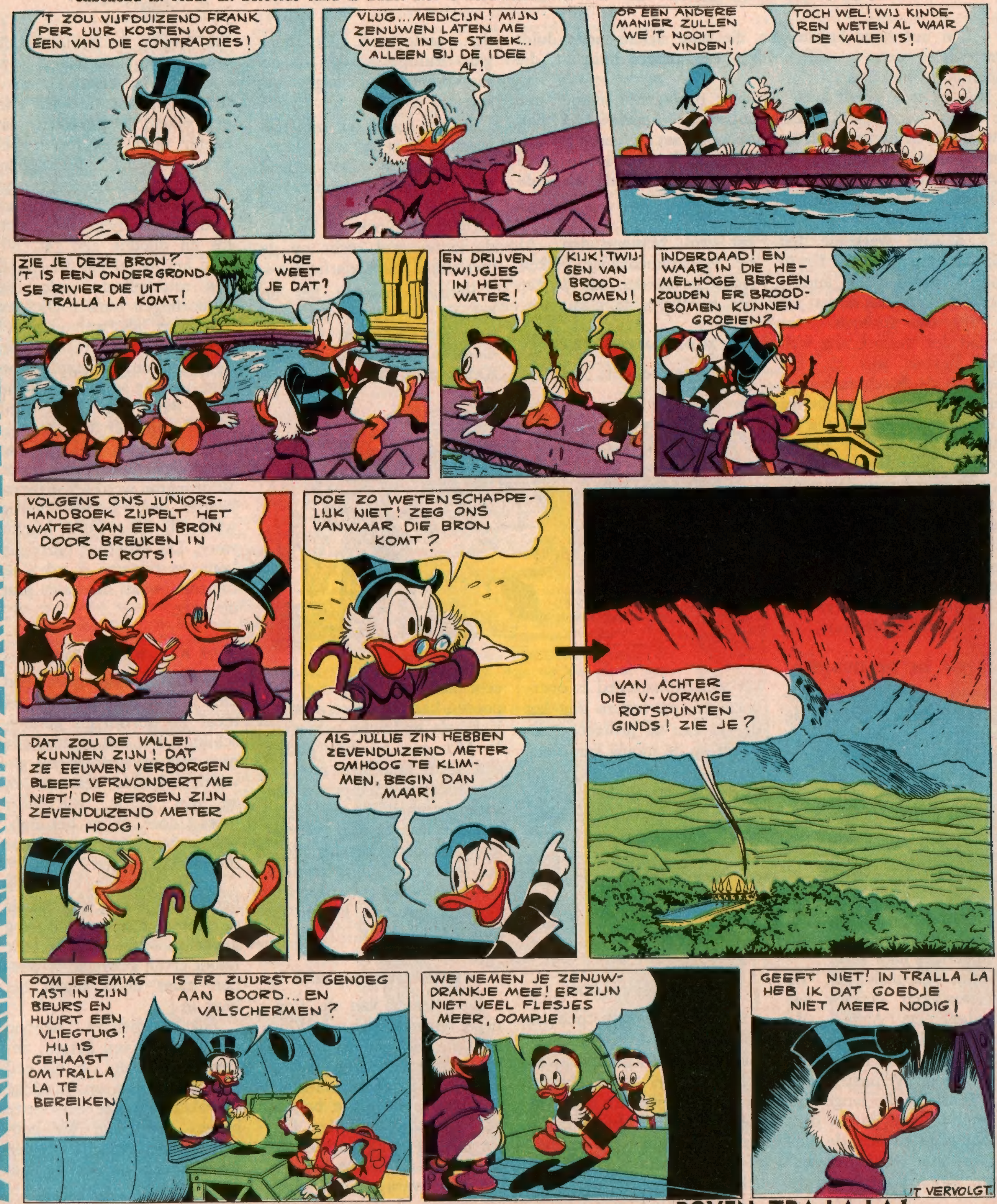

VOLGENDE DONDERDAG : **BOVEN TRA-LA-LA !**

Eerst afgod, dan duivelsdier...

De Kat

valt steeds op haar poten !

« Een ontrouwe huisknecht, die men slechts node duldt om zich te weer te stellen tegen een andere huispest, die moeilijk te verjagen is... »

Wie of wat wordt toch op deze onelegante manier aan de lezer voorgesteld ? Een onhandige huisknecht ? Een lawaaierig en onpraktisch huishoudapparaat ? Neen, ver vandaar : men spreekt hier over de kat. En het is de grote natuurkundige Buffon, die zich op deze weinig vleiende manier over de poes uitlaat.

Is de kat werkelijk het slechtste huisdier ? De Egyptenaren dachten er anders over. Zij verhieven de kat tot de rang van godheid... tot de god der muziek nog wel.

In Egypte was de kat eveneens de beschermheilige van de kinderen : zoals nu aan de H. Maagd werden de kinderen aan de kat toegewijd. De Egyptische jongens en meisjes droegen dan veelal rond de hals een medaillonnetje waarop een kat afgebeeld was. Elke tempel had een verschillende kat en de hogepriesters verdienden een aardig centje met het verkopen van deze medaillons.

KATTEN IN DE OUDHEID

Herodotos vertelt dat telkenmale een kat sterft, de bewoners van het huis zich in rouwkleren hullen, juist zoals ze het zouden doen bij het afsterven van een familielid. Een kat doden stond gelijk met een verschrikkelijke misdaad, die met de marteldood bestraft werd. Men weet eveneens dat de stad Korinthe een reusachtig bronzen standbeeld van een kat opgericht had.

Plinius verhaalt dat de Arabieren een gouden kat aanbaden. De Alanen, de Sueven en de Vandalen vereerden de kat als het zinnebeeld van de Vrijheid.

De Turken, die lange tijd de hond als een onrein dier beschouwden en hem de toegang tot hun woningen verboden, lieten daarentegen de kat wel binnentreden. Al de Mohammedaanse volken trouwens kenden aan de kat een bevoorrechte plaats toe.

MOHAMMED'S KAT

De geschiedenis van de kat van Mohammed is overbekend : op zekere dag lag de kat van de profeet uitgestrekt op de mouw van diens mantel. Zij scheen in diepe meditatie verzonken. Mohammed had haast; hij moest naar een bidstonde gaan. Toch had hij zoveel respekt voor de rust van zijn kat, dat hij, liever dan het dier te storen, verkoos de mouw van zijn mantel af te snijden.

KATTENVERVOLGING

Maar de poezen hebben ook moeilijke tijden doorgemaakt. In de Middeleeuwen geloofde men dat de katten ten. Men beweerde zelfs dat men en met de duivel dansaan de sabbatfeesten deelnaallerlei demonen en toverheksen zich in een kat konden omtoveren. Doorheen gans Europa werden de arme dieren nagejaagd, gemarteld en gedood.

Al het goede dat hun toegeschreven werd, was plotseling vergeten. De zotheid van de mens is soms veel gevaarlijker dan zijn kwaadaardigheid. Nochtans hadden de katten wel recht op de menselijke dankbaarheid.

Eertijds krioelde het op het eiland Cyprus van slangen. De monniken van het klooster van Bafa, op de **Kattenkaap,** hielden er een echt kattenleger op na. De poezen hadden de serpentenjacht als opdracht gekregen. 's Morgens bij het luiden van de Metten zette men de klooosterpoorten open en de kattencommando's gingen hun gevaarlijke taak vervullen. 's Avonds was het kleppen van het angelus het sein voor de katten om naar het klooster terug te keren. Zo ging het elke dag...

GENERALISSIMUS POES

De stichter van de Londense Beurs, Richard Whittington, was een arm weeskind. Op zekere dag ging hij scheep om in 't Oosten fortuin te zoeken. Als enige bagage had hij een armzalige kat, die hij van een verdrinkingsdood uit de Theems had gered. Tot overmaat van ongeluk verging het schip dat de jeugdige gelukzoeker vervoerde. Met enkele bemanningsleden slaagde Dick erin een eiland te bereiken, dat echter door kannibalen bewoond werd. Nauwelijks hadden de mannen voet aan wal gezet of de kat, die Dick in de armen hield, rukte zich los en doodde een rat. Nu wou het toeval dat dit eiland een rattenplaag kende. De inboorlingen vierden Dick en zijn poes als welkome bestrijders van de plaag... en de Engelsen ontsnapten op deze manier aan een gewisse dood. Beter nog : Dick werd Eerste Minister van het eiland benoemd en zijn kat generalissimus van het leger. Whittington werd schatrijk en keerde naar Londen terug waar hij later Lord Mayor werd. Dit avontuur bezorgde hem de bijnaam Lord Cat, bijnaam waar hij zeer prat op ging.

DE KAT WORDT BURGER

Nu is de kat geen god meer, ook wordt zij niet meer bij de duivels gerangschikt. Ze is een vertrouwde gast van onze woningen geworden. Liefde beantwoordt ze met liefde, wie haar kwaad doet, krijgt het dubbel terug. Mogen we haar dit kwalijk nemen ?

Zoals sommige mensen heeft de kat een snor; zoals de meeste mensen is zij erg gevoelig aan vleierij. Ze houdt ervan gestreeld te worden maar nooit tegen het haar in !

Enkele mensen hebben een afschuw van katten, anderen zijn er dol op. Na god geweest te zijn en baarlijke duivel is de kat een nette burger geworden. We hebben nu alles gezegd! Hebben we niet een kat een kat genoemd ?

DE MEESTER VAN HET Rode Goud

PLOTS hoorde de inspekteur voor de deur het lawaai van een auto die stilhield. Deuren sloegen toe, voetstappen roffelden in de gang van het huis. Onder de opgewonden stemmen meende Karel die van De Groot te herkennen.

— Hierlangs! riep hij zwakjes, gebruik makend van een aarzeling van zijn aanvaller.

De greep loste en Maartens begreep dat zijn aanvaller voor de politie op de vlucht ging. Hij wou hem weerhouden maar een soort elektrische schok nagelde hem aan de grond : vruchteloos scharrelde hij met de armen in het duister rond.

Toen De Groot en zijn mannetjes het vertrek binnenstormden met aangeknipte zaklampen zagen ze Maartens ineengezakt in een zetel zitten. Hijgend wreef hij zich het voorhoofd af. De geheimzinnige aanvaller was verdwenen.

Maartens trok vlug weer bij : hij sprong recht en wees naar de aanpalende kamer :

— Langs daar ! Vlug !

En door de politiemannen op de voet gevolgd, stormde hij de kamer binnen. Een wijdopen deur, die op de tuin uitgaf, bewees dat de geheimzinnige indringer langs daar gevlucht was.

Muren van meer dan drie meter hoog omsloten de kleine tuin. Het was haast onmogelijk op een zo korte tijd over die hoge muren te klauteren. Een nauwgezet onderzoek van de tuin leverde niets op.

— Misschien hadden we beter eerst het huis doorzocht, opperde De Groot.

— Nee, zei Karel. Ik ken het huis en zijn uitgangen zeer goed. Ik ben dikwijls bij Servais op bezoek geweest.

— Dat weet ik. Jullie waren beste maatjes, nietwaar ?

— Gelijkvloers zijn er slechts twee deuren : die van het bureau, waarlangs jullie binnenstormden, en de tuindeur. De man met wie ik worstelde is zonder twijfel door deze laatste gevlucht. Hij klauterde in rekordtijd over de muur : zo niet is het een tovenaar en is hij in rook opgegaan. Achter die muur ligt er een braak terrein; wat verder dan loopt de grote baan. Totnogtoe hebben we geen motor horen aanslaan. Die man was dus te voet... of per fiets.

— Als dat zo is, zei De Groot, dan zoeken we de hoofdbaan af en verwittigen we de vaste posten !

Maartens antwoordde niet : hij was in diep gepeins verzonken.

— Een fiets, mompelde hij, of een vliegtuig !

— Een vliegtuig ? En het motorengebrom dan ?

De inspekteur grinnikte, zijn ogen tintelden.

— U weet toch, chef, dat uit de safes van de Brevettencommissie zekere plannen gestolen werden. Was daar geen ontwerp bij voor een geluidloze motor ?

— Dat weet ik niet. Maar zo vlug een ontwerp in werkelijkheid om te zetten...

— Ik ben volledig akkoord met u, chef, om te aanvaarden dat de diefstal vandaag *ontdekt* werd. Maar niets bewijst dat hij niet veel eerder *gepleegd* werd.

— Dat is waar ! Ik zal me daarover nader inlichten. Ik laat je intussen vrij spel, inspekteur. Maar ik zou toch graag weten hoe je het onderzoek gaat aanvatten ?

Maartens was over deze vraag verwonderd : gewoonlijk vroeg De Groot hem helemaal niets.

KORTE INHOUD

Na verslag te hebben uitgebracht over de geheimzinnige gebeurtenissen in zijn appartement, verneemt Karel Maartens dat zijn overste, Kommissaris De Groot, hem een telegram stuurde. Hij ontving het telegram echter niet : het werd onderschept. De politiechef ontbood eveneens Inspekteur Servais, die echter niet verschijnt. Maartens is erg ongerust en gaat poolshoogte nemen in het huis van Servais. Na er eens te meer een geheimzinnig briefje gevonden te hebben wordt hij in de duisternis door een onbekende aangevallen...

— Ik veronderstel, antwoordde hij, dat de ondervragingen van het personeel van de Nationale Bank en de Brevettencommissie ons niet veel wijzer zullen maken. Daarom vraag ik u mij daarvan te verschonen. Er is een belangrijker punt : een kwestie van leven of dood !

— Zo ? Wat dan wel ?

— Onze goede vriend Servais levend terugvinden !

De inspekteur liet zijn overste het rode briefje lezen.

— Steeds weer die MEESTER, gromde de kommissaris. Is het dan de duivel in persoon ?

— De kerel die me vastgreep, was in elk geval geen zwakkeling. Hij drukte me haast plat. Zonder uw tussenkomst had het zelf slecht kunnen aflopen voor mij. Ik had me de vuist reeds verpletterd op een soort maliënkolder, die hij om het lijf droeg !

— Eigenaardig, zei De Groot.

— Dat middeleeuws plunje werd nog gebruikt, chef. Herinner u de Bende van de Zijden Kous, die maliënkolders droegen en die van het Grauweveld, die kurasen uit hard leder om hun schurkenlijf hadden. Maar de zaak is nu veel ernstiger. Verontrustend zelf als men denkt aan die lach, die men over de radio hoorde... die duivelse, haast onmenselijke lach !

— Is dat de reden waarom je zo opsprong ?

— Natuurlijk ! Het was dezelfde dolle lach die ik bij mij thuis door de luidspreker hoorde. Dan ging het licht uit... deuren die open en toegaan... telegrammen die niet aankomen... geheimzinnige geruis van metaal op metaal... en wat weet ik nog meer ! Ik moet beslist een ernstig spoor vinden. Ik heb al een idee !

— Let op, Maartens ! Ik ken je intelligentie en ook je aangeboren achterdocht. Denk eraan : hoe diskreter je onderzoek blijft hoe meer kans om te lukken het heeft !

— Volkomen akkoord, chef ! De persoon die me helpen kan is iemand waarop ik volledig kan vertrouwen. 't Is een oude geleerde, die door zijn buren voor een gek wordt versleten, maar die ik persoonlijk als een geniaal man aanzie. Hij heeft me al dikwijls geholpen bij chemische analyses en duistere verklaringen van de wetsdokters, wanneer deze — met al mijn respekt voor die heren — toch soms in gebreke bleven. Herinner u de zaak van de Klarenstraat !

— Dat was inderdaad een harde noot om kraken !

— Wel, 't is mijn oude vriend die erin geslaagd is het vergift te ontleden dat men in de maag van het slachtoffer gevonden had. De gifmenger werd dan vlug bij de lurven gevat !

('t Vervolgt)

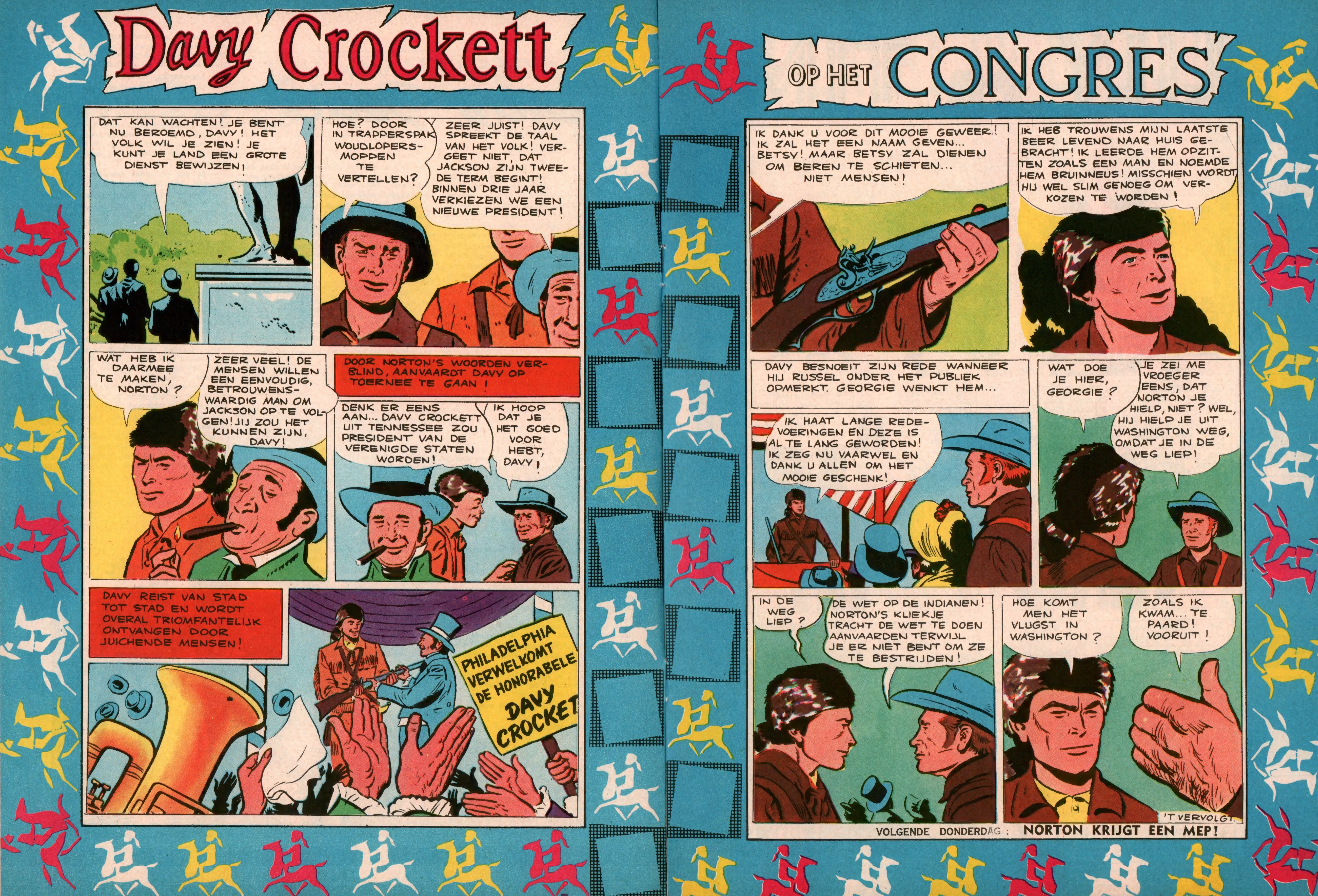

VOLGENDE DONDERDAG : **NORTON KRIJGT EEN MEP!**

LILY en TIM in: DE JACHT OP DURANGO

KORTE INHOUD

Durango, een der rovers van de bank van Glen Forks, houdt zich schuil in het bos bij Beaumont. De sherif van dit dorpje, Matt Brady, zit hem op de hielen...

VOLGENDE DONDERDAG : **TEDDY VINDT DE BUIT!**

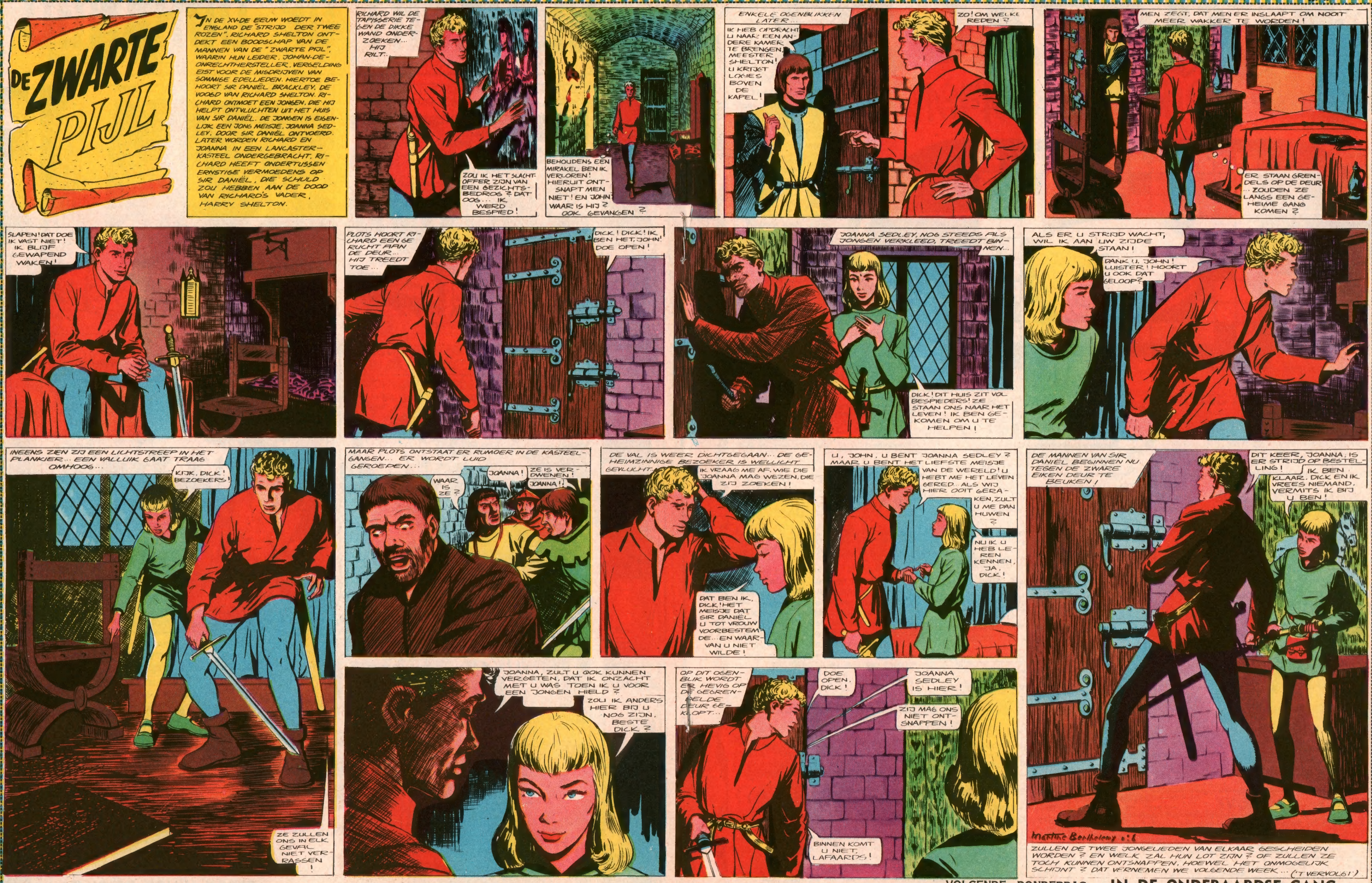

VOLGENDE DONDERDAG : **IN DE ONDERAARDSE GANG**

Kruiswoordraadsel per Telefoon!

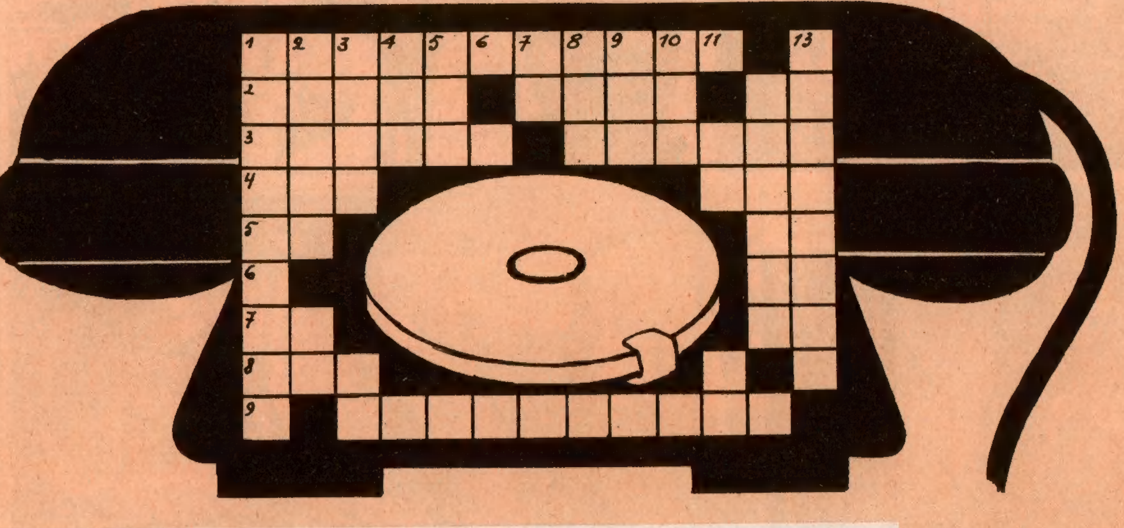

HORIZONTAAL

1. Kamertje waar men telefoneren kan. - 2. Patroonheilige der smeden, Sint Eligius; Van het ww. nijpen; Muzieknoot. - 3. Verkleinnaam van Elisabeth; IJzer dat in een klok tegen de rand slaat en het geluid voortbrengt. - 4. Vul in : ETI; Afkorting van « Regie van Telegraaf en Telefoon ». - 5. Toonloze vorm van « gij » Twee klinkers. - 6. Persoonlijk voornaamwoord. - 7. Afkorting van « alinea »; Een frans lidwoord. - 8. Lokspijs om dieren te vangen. - 9. Wat men nogal eens dikwijls aan de telefoon vraagt (enk.).

VERTIKAAL

1. Toestel om berichten op afstand kenbaar te maken. - 2. Groep van uitgelezen aristokraten; Muzieknoot. - 3. Van het ww. « loeien »; Muzieknoot. - 4. Vul in : EOS. - 5. Klanknabootsend tussenwerpsel dat « foei ! » betekent. - 7. Voorvoegsel dat gewoonlijk een ontkenning aanduidt. - 8. Achtergedeelte van de hals. - 9. Kleine kamer in klooster of gevangenis. - 10. Gemeente in Gelderland. - 11. Afkorting van « Populus Romanus »; Voegwoord. - 12. Klein onderdeel, biezonderheid. - 13. Indianenstam in Midden-Mexiko.

OPLOSSING KRW. 332

Horizontaal : TELEFOONCEL - ELOOI - NEEP - DO - LIESJE - KLEPEL - ETI - RTT - GE - AE - IK - AL - LE - AAS - INLICHTING. **Vertikaal** : TELEGRAAF - ELITE - LA - LOEI - SI - EOS - FIJ - ON - NEK - CEL - EPE - PR - EN - DETAIL - TOLTEKEN.

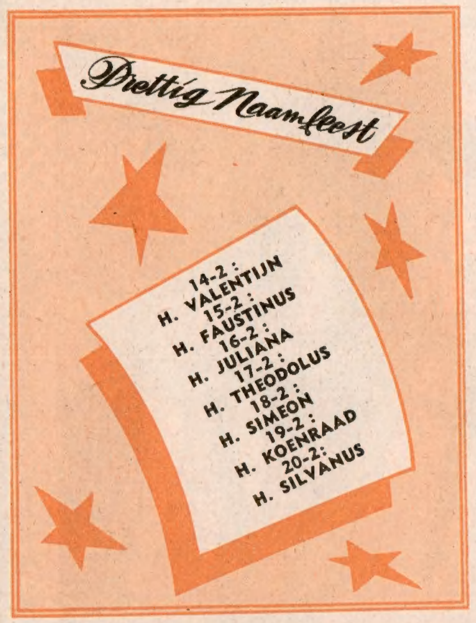

KAPITEIN : Soldaat Janssens, wat betekent dat, als de vlag in België wappert ?
SOLDAAT : Dat het waait, mijn kapitein !
(De Wagenaere Monique, Gent)

★

LERAAR : Wanneer werd Keulen gebouwd ?
HENKIE : 's Nachts, meester.
LERAAR : 's Nachts ?
HENKIE : U hebt toch zelf gezegd, meester, dat Aken en Keulen niet op een dag gebouwd zijn ?!
(Goossens Jozef, Willebroek)

★

— Maakt uw dochter vorderingen op de piano ?
— Ik zou het geloven ! Twee lastige buren zijn al vertrokken.
(Goossens Vera, Willebroek)

★

— Hoe heet gij ?
— Juul, mijnheer de inspekteur !
— Julius moet ge zeggen. Hoe kunt ge zo'n mooie naam schenden. En hoe heet gij ?
— Janius, mijnheer de inspekteur !
De inspekteur wordt boos en roept tot Otto :
— En gij daar ! Hoe is uw naam ?
— Ottobus, mijnheer de inspekteur !
(Gallin Eddy, Oostende-Opex)

★

— Ik verwittig u, pas op ! Maak het beest niet in mij wakker, hoor !
— Och wat ! Ik heb toch geen schrik van muizen !
(Aerts Victor, Merksem)

RAADSELTJES

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : HUYBRECHTS Walter (Mariaburg), HOEFMAN Guido (Sint-Niklaas-W.) en GALLIN Eddy (Oostende-Opex).

1. Aan welke zijde van het schip stond Columbus toen hij Amerika ontdekte ? - 2. In welke richting vliegen de meeste vogels ? - 3. Er waren 28 kranen en 27 pompen. De sergeant draaide een kraan vast en beval dan aan 54 soldaten de kranen en pompen open te zetten, maar uit geen enkele kraan of pomp kwam water. Welke kraan had de sergent vastgezet ? - 4. Wat is het toppunt van gierigheid ?

• • •

OPLOSSING RAADSELTJES

1. Aan de binnenzijde. - 2. In de richting van hun bek. - 3. De hoofdkraan. - 4. Over je brilglazen kijken om ze niet te verslijten.

BEN JE REEDS LID ?

Als je nog geen lid bent van MICKEY'S CLUB, vraag dan de lidmaatschapskaart vandaag nog aan. Je stuurt doodeenvoudig een briefkaart met je naam, voornaam, geboortedatum en juiste adres. Een paar dagen later al ontvang je de lidmaatschapskaart GRATIS met alle nodige uitleg omtrent beloningen en eretitels. Nooit een cent te betalen ! Alleen maar de vignetten van pagina 20 sparen !

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever :
Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo ...	**75,—**	**145,—**	**283,—**

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. PRODUCTIONS 1957.

Man of myte ...
Sherlock Holmes

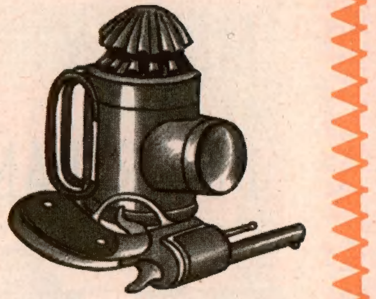

EEN DOKTER MET SPEURDERSHART...

Omstreeks 1880 doceerde aan de Medische Faculteit der Universiteit van Edinburg een professor met name Joe Bell. Deze geleerde stond bekend als een meester in de diagnostiek. In die mate zelfs dat hij zich in deze moeilijke kunst ver buiten het medische terrein waagde : dokter Bell vermaakte zich met het beroep, het karakter en zelfs zekere gebeurtenissen uit het leven van zijn zieken uit te knobbelen.

Op zekere dag bood zich een in burger geklede zieke aan.

— U hebt in het leger gediend, nietwaar ? zei dokter Bell.

— Ja, dokter !

— U bent nog niet lang in 't burgerleven terug.
— Ja, dokter !
— Een Schots regiment !
— Ja, dokter !
— Onder-officier !
— Inderdaad, dokter !
— Legerdienst in Indië gedaan !

— Juist, dokter !

— U hebt misschien opgemerkt, dat deze man hoewel hij beleefd is, zijn hoofddeksel niet afgenomen heeft : dit is in het leger niet gebruikelijk. Ware hij reeds lang in het burgerleven terug geweest, dat had hij het *wel* gedaan. Verder zag hij er autoritair en beslist van Schotse afkomst uit. Wat Indië betreft... deze man lijdt aan elephantiasis, een typische Indische ziekte.

... EN EEN VAN ZIJN LEERLINGEN

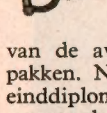

Zoals vele jonge Engelsen wou Arthur Conan Doyle, een leerling van professor Bell, het leven van de avontuurlijke kant aanpakken. Nauwelijks had hij zijn einddiploma behaald, of hij monsterde als scheepsdokter op een walvisvaarder aan.

Toen zijn avontuurlijke neigingen wat bekoeld waren, keerde Doyle naar Engeland terug en opende een praktijk als huisdokter. Hij kon echter nauwelijks zijn brood verdienen. Hij besloot dan ook zich te specialiseren als oogarts. In Duitsland ging hij deze moeilijke specialiteit studeren. Nu ging het hem nog slechter : geen enkel kliënt kwam bij de gloednieuwe oogspecialist aankloppen.

Het is juist deze tegenspoed die Dokter Doyle roem, fortuin en zelfs een adellijke titel zou bezorgen.

DE GEBOORTE VAN DE HELD

Is men in zijn beroep een mislukking, dan zoekt men toevlucht tot de literatuur : hoewel geen algemene regel is dit toch dikwijls zo.

Was Conan Doyle een slechte oogarts ? Dit is de vraag niet !

Hoe het ook zij, het staat vast dat hij zich vlug tot een beroemd schrijver ontpopte. Zoals hij het voor de geneeskunde gedaan had, koos hij ook in de literatuur een specialiteit. Zijn keuze viel op de politieroman, een gloednieuw genre, dat nog niemand ernstig beoefend had.

Doyle zocht een originele held : iemand die zowel de aandacht zou trekken van zijn uitgever als van zijn lezers. En automatisch dacht hij aan zijn oudleraar, Joe Bell. Ziehier wat Conan Doyle hierover schreef :

« Ik dacht aan professor Joe Bell, aan zijn eigenaardige manieren, aan zijn arendsblik waarmee hij onmiddellijk allerlei details merkte. Ware hij detective geweest dan had hij zeker zijn buitengewone begaafdheid tot een echt wetenschappelijk werktuig in de handen van het Gerecht uitgebouwd. Hoe ga ik mijn held noemen ? Ik ben tegen het geven van namen die op een biezondere eigenschap van een mens slaan, zoals Speurder of Weetal b.v. Dat is te eenvoudig. Eerst dacht ik eraan hem Sherringford Holmes te noemen, dan Sherlock Holmes. Maar zijn heldendaden zelf vertellen kon hij niet; daarvoor had hij een vriend nodig, zo mogelijk iemand die met hem in scherp kontrast stond. Maar toch ook een aktief en geleerd man, die even goed aan de avonturen van Holmes kon deelnemen als ze verhalen. Voor deze man was een banale, gemakkelijke naam een eerste vereiste. « Watson » was heel geschikt. En zo, nu ik mijn marionetten klaargelegd had, begon ik aan de touwtjes te trekken. Ik zette me aan het schrijven van mijn eerste roman : *A Study in Scarlet.* »

POPULARITEIT VAN DE HELD

A Study in Scarlet, de eerste roman waarin de beroemde Sherlock Holmes optreedt, verscheen in 1887. Men mag dus gerust dit jaar als geboortejaar optekenen van hem die de meest populaire detective ter wereld zou worden. Nu nog heeft de naam van Sherlock Holmes niets van zijn legendarische kracht verloren. Vele mensen denken zelfs dat hij echt bestaan heeft.

Enkele jaren later wou Conan Doyle zich van zijn romanfiguur ontdoen om het schrijven van ernstig letterkundig werk te beginnen. Hij liet Sherlock Holmes ergens in Zwitserland in een ravijn tuimelen. O wee ! Dit fiktieve ongeluk veroorzaakte een nationale rouw in Engeland. Vrouwen huikden, mannen liepen op straat rond met een rouwband om de arm, een omhaling werd gedaan om een expeditie naar Zwitserland te sturen, belast met het opzoeken van het lijk van Holmes. De auteur kreeg een storm van protestbrieven toegestuurd.

Conan Doyle was verplicht zijn held weer in het leven te roepen. Hij zei dat Sherlock Holmes slechts een dodelijke val gesimuleerd had om aan zijn achtervolgers te ontsnappen.

Conan Doyle had zijn held een woonplaats gegeven in 't hartje van Londen : Baker Street, 221b. Toentertijd waren in deze brede straat eenvoudig geen tweehonderd nummers. maar toen ze verlengd werd, kwam er werkelijk een 221b. De Gemeenteraad van Londen deed er een Holmes-museum oprichten.

Het bestaat uit twee kamers, die er juist uitzien zoals ze in de vele romans van Doyle beschreven worden. Men kan er de beroemde muts met oorlappen van de detective bewonderen, evenals zijn tabakspot, zijn collectie pijpen, zijn loep... Had Holmes bestaan, dan zou hij er zich thuis gevoeld hebben !

HOE ZAG HOLMES ERUIT ?

Naar we uit de beschrijving van Conan Doyle kunnen opmaken, is Sherlock Holmes geen lelijk man : hij is groot, mager, met het fijne gelaat van een asceet, een haakneus en een felle kin. Zijn voorhoofd is hoog en zijn lange, fijne handen zijn gewoonlijk met inktvlekken bedekt. Met grote passen schrijdt hij voort, hij spreekt in korte zinnen, dikwijls op droge, bevelende toon.

Als Holmes een probleem moet oplossen, trekt hij een oude kamerjas aan en begint als een Turk te roken. Hij stopt zijn pijp met een zwarte tabak, zeer zwaar en goedkoop.

Tijdens het verloop van een onderzoek is Sherlock zwijgzaam en geheimzinnig. Hij spreekt slechts in raadselachtige termen. Ziehier, verteld door zijn vriend Watson, een passus uit een roman :

« — Wat is uw plan ? vroeg ik (Watson).

— Eerst roken, antwoordde hij; ik heb wel drie pijpen nodig om dit probleem op te lossen. Ik verzoek je gedurende vijftig minuten niet te spreken. »

En hier een staaltje uit *The Silver Blaze :*

« — Is er nog iets (vraagt een politie-inspekteur) waarop u mijn aandacht wilt vestigen ?

— Ja ! De eigenaardige manier waarop de hond zich gedroeg gedurende de nacht van de moord.

— Maar de hond heeft helemaal niets gedaan !

— Dat is juist het eigenaardige, antwoordde Holmes. »

Later verklaart Holmes : Mijn achterdocht werd gewekt door het stilzwijgen van de hond (...) De nachtelijke bezoeker *moest* iemand zijn, die het dier goed kende.

BESLUIT

Conan Doyle had aan zijn romanheld een zo sterke persoonlijkheid gegeven, dat hijzelf geheel op het achterplan kwam te staan. Doyle's levensdroom bleef steeds het schrijven van boeken van letterkundige waarde. Hij wou zich een ereplaats verwerven onder de vooraanstaande auteurs van zijn tijd.

Koning Edward VII verhief Conan Doyle in de adelstand met de titel van *baronet.* Doyle werd schatrijk en zijn naam werd over de ganse wereld beroemd. Dit alles omdat hij een amateur-detective de wereld ingestuurd had.

Hoe het ook zij, Sir Arthur Conan Doyle heeft zich door het sukses van zijn geesteskind steeds ietwat vernederd gevoeld.

MICKEY en PETER PAN tegen DE GNOMEN

Mickey en Dingo hebben het met hun schaduwen aan de stok. Deze zijn het moe steeds hun meesters te volgen en zijn gevlucht. Onze vrienden zien hun schaduw verborgen achter een beddelaken.. Ze springen hem op het lijf... maar : « Er zit poeder in de lucht ! » verklaart Mickey...

VOLGENDE DONDERDAG : **EEN BOODSCHAP VAN DE GNOMEN**

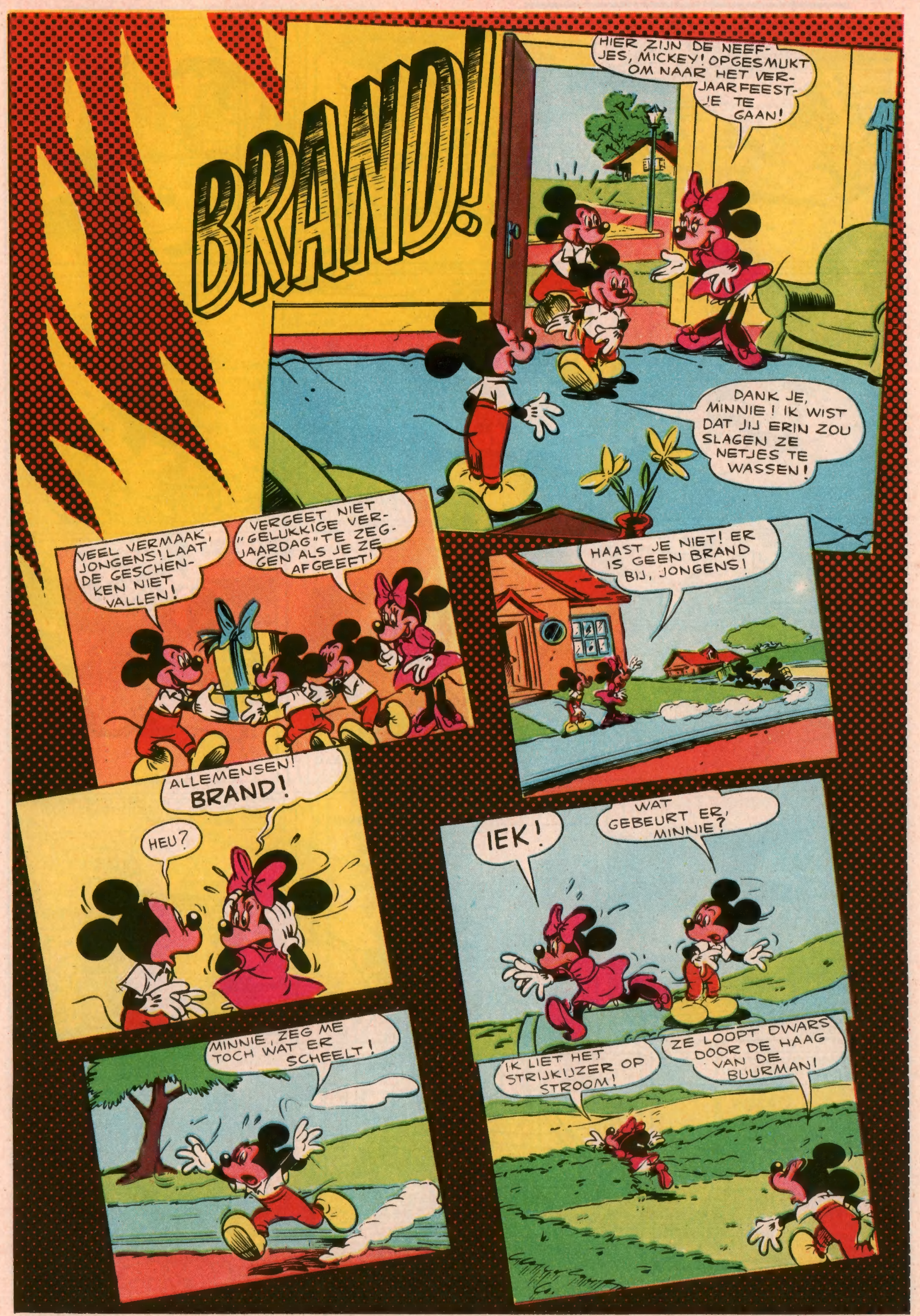

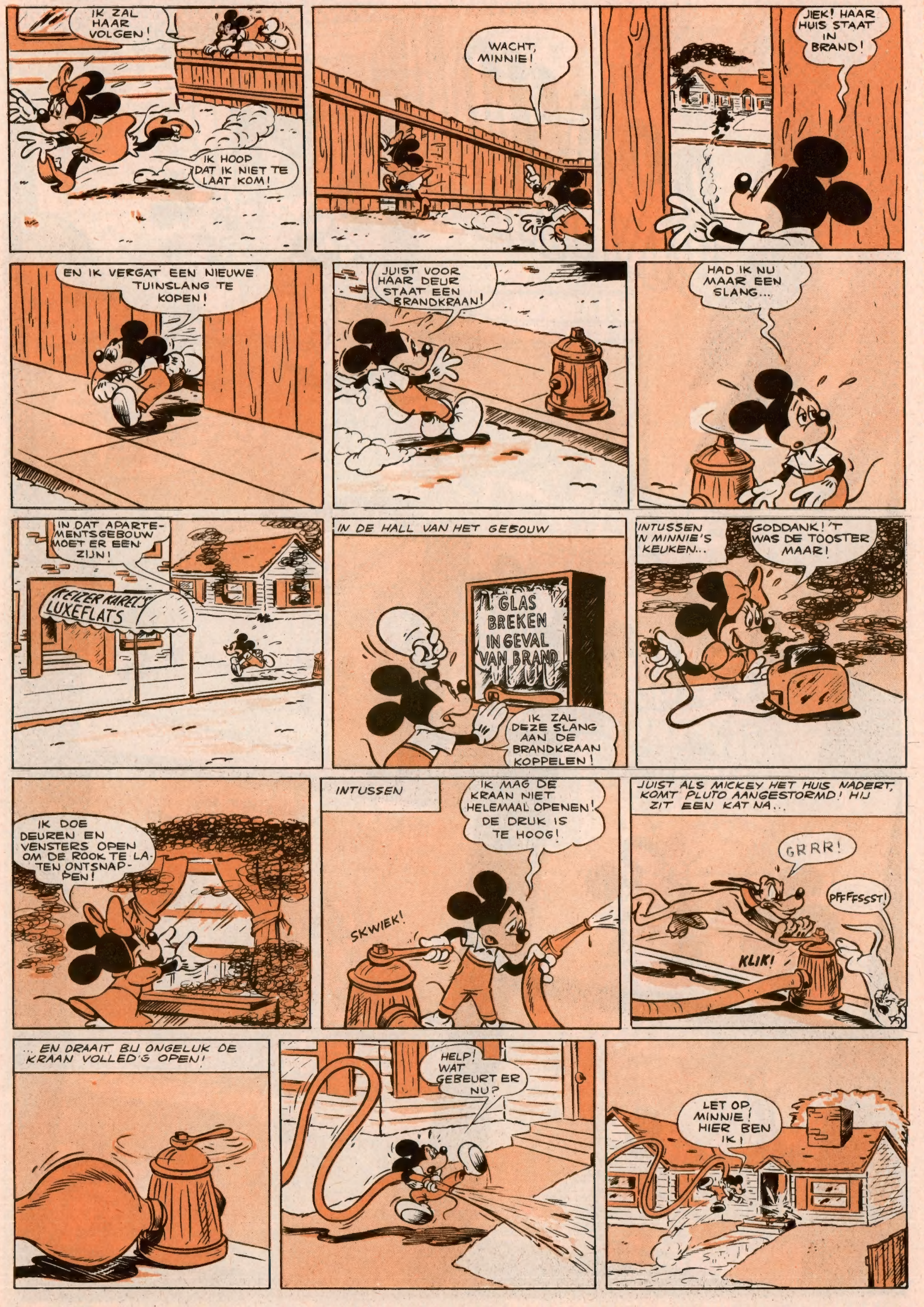
IK ZAL HAAR VOLGEN!
IK HOOP DAT IK NIET TE LAAT KOM!
WACHT, MINNIE!
JIEK! HAAR HUIS STAAT IN BRAND!
EN IK VERGAT EEN NIEUWE TUINSLANG TE KOPEN!
JUIST VOOR HAAR DEUR STAAT EEN BRANDKRAAN!
HAD IK NU MAAR EEN SLANG...
IN DAT APARTEMENTSGEBOUW MOET ER EEN ZIJN!
KEIZER KAREL'S LUXEFLATS
IN DE HALL VAN HET GEBOUW
GLAS BREKEN IN GEVAL VAN BRAND
IK ZAL DEZE SLANG AAN DE BRANDKRAAN KOPPELEN!
INTUSSEN IN MINNIE'S KEUKEN...
GODDANK! 'T WAS DE TOOSTER MAAR!
IK DOE DEUREN EN VENSTERS OPEN OM DE ROOK TE LATEN ONTSNAPPEN!
INTUSSEN
IK MAG DE KRAAN NIET HELEMAAL OPENEN! DE DRUK IS TE HOOG!
SKWIEK!
JUIST ALS MICKEY HET HUIS NADERT, KOMT PLUTO AANGESTORMD! HIJ ZIT EEN KAT NA...
GRRR!
PFFFSSST!
KLIK!
... EN DRAAIT BIJ ONGELUK DE KRAAN VOLLED'G OPEN!
HELP! WAT GEBEURT ER NU?
LET OP, MINNIE! HIER BEN IK!

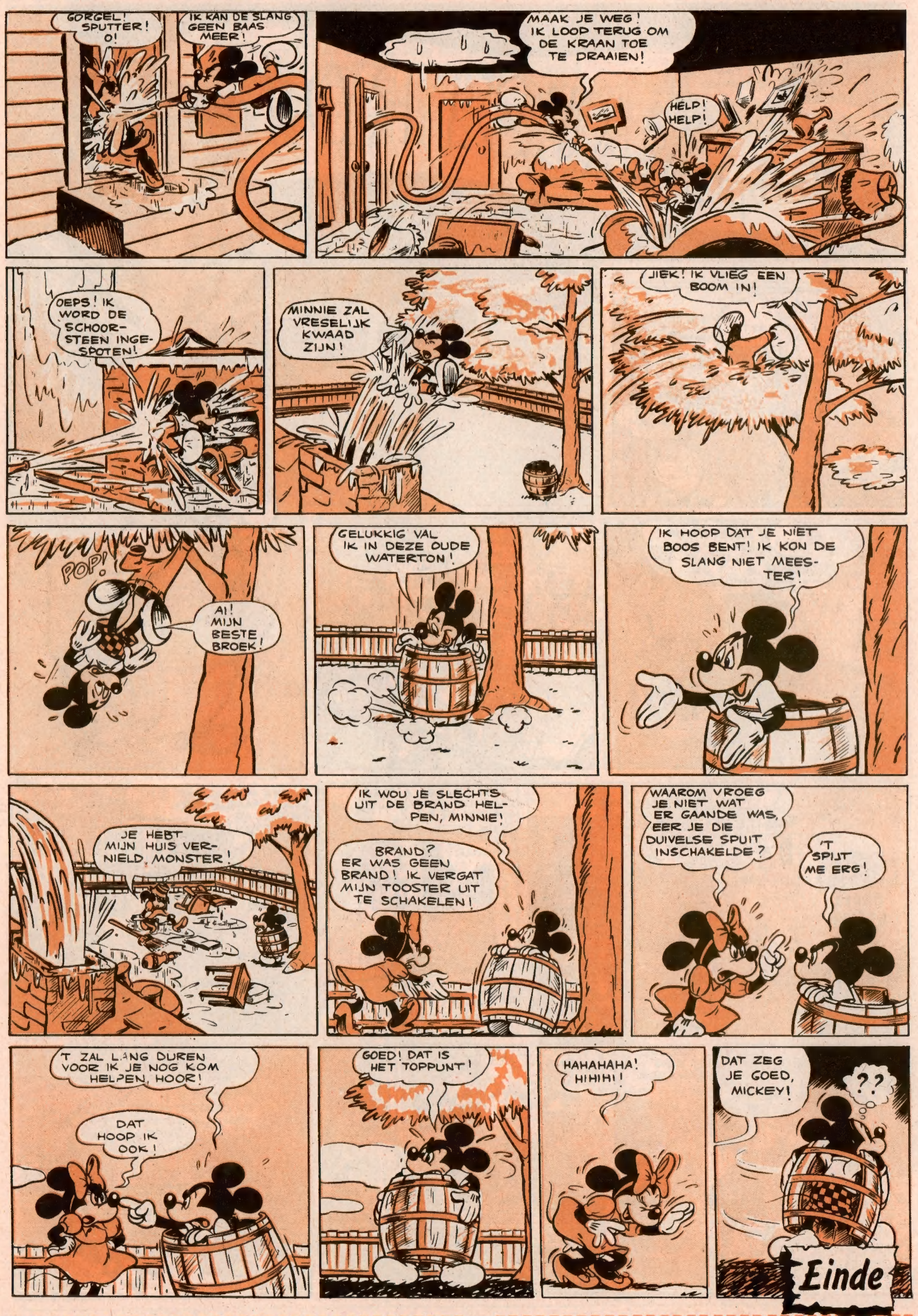
GORGEL! SPUTTER! O!
IK KAN DE SLANG GEEN BAAS MEER!
MAAK JE WEG! IK LOOP TERUG OM DE KRAAN TOE TE DRAAIEN!
HELP! HELP!
OEPS! IK WORD DE SCHOORSTEEN INGESPOTEN!
MINNIE ZAL VRESELIJK KWAAD ZIJN!
JIEK! IK VLIEG EEN BOOM IN!
POP!
AI! MIJN BESTE BROEK!
GELUKKIG VAL IK IN DEZE OUDE WATERTON!
IK HOOP DAT JE NIET BOOS BENT! IK KON DE SLANG NIET MEESTER!
JE HEBT MIJN HUIS VERNIELD, MONSTER!
IK WOU JE SLECHTS UIT DE BRAND HELPEN, MINNIE!
BRAND? ER WAS GEEN BRAND! IK VERGAT MIJN TOOSTER UIT TE SCHAKELEN!
WAAROM VROEG JE NIET WAT ER GAANDE WAS, EER JE DIE DUIVELSE SPUIT INSCHAKELDE?
'T SPIJT ME ERG!
'T ZAL LANG DUREN VOOR IK JE NOG KOM HELPEN, HOOR!
DAT HOOP IK OOK!
GOED! DAT IS HET TOPPUNT!
HAHAHAHA! HIHIHI!
DAT ZEG JE GOED, MICKEY!
??
Einde

Gefopt, MAESTRO!

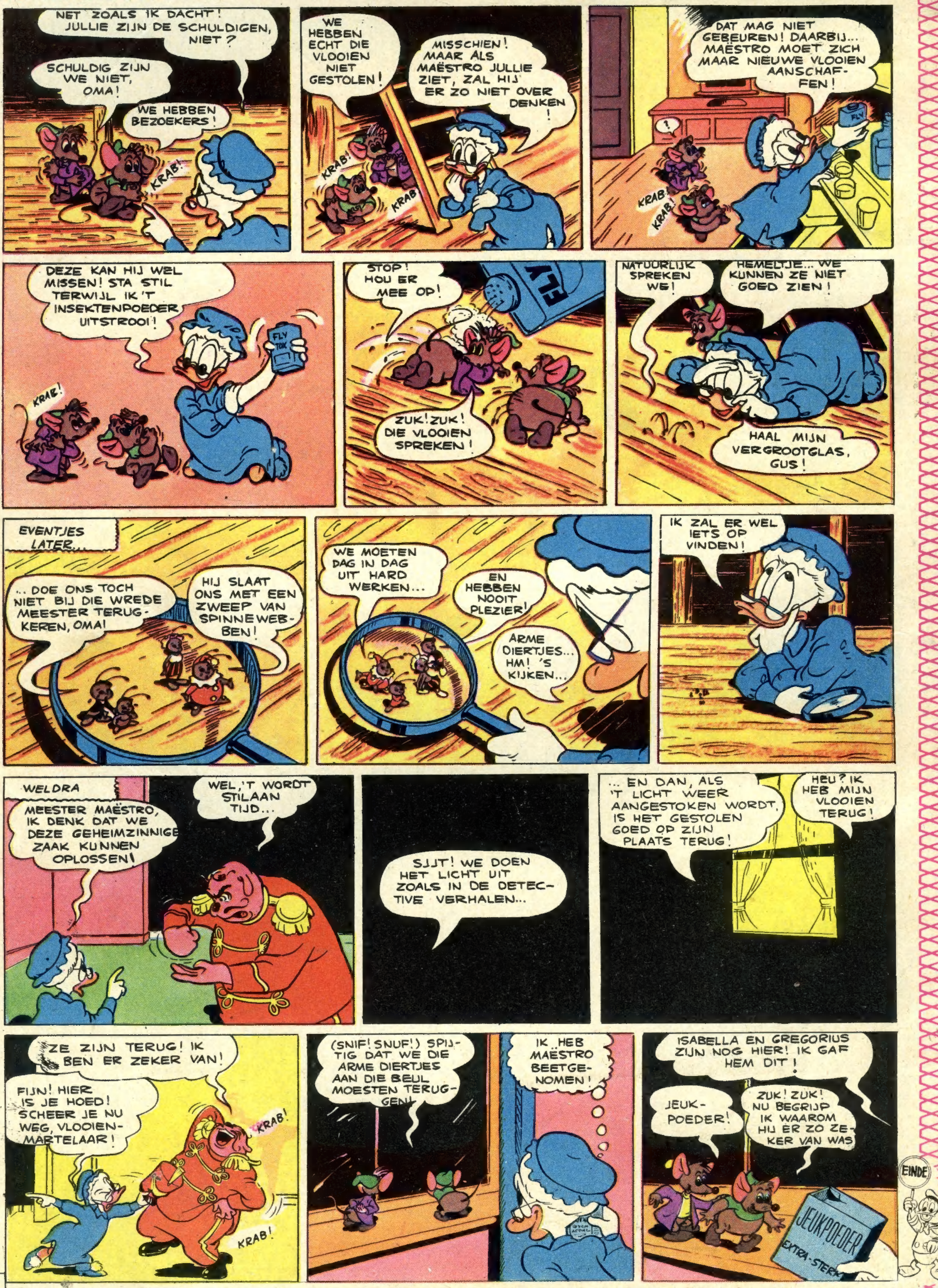

VOLGENDE DONDERDAG : **GELUKKIGE VERJAARDAG, JAWATA!**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.